

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

De tal, finansministeren må regne med som udgangspunkt, er vel de samme oplysninger, som er givet til finansudvalget allerede i 1976, hvor dimensioneringen af antallet af studerende er nævnt i aktstykket til finansudvalget. Det er vel det, som også finansministeren må henholde sig til.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg har heldigvis 2 eksemplarer af svaret og skal straks overlade fru Helle Degn det ene.

Gerda Møller (KF):

Det er rigtigt, som socialdemokratiets ordfører i denne sag, fru Helle Degn, før sagde, at der allerede er skåret i Panumprojektet. Det skete i marts 1977, hvor den daværende undervisningsminister, fru Ritt Bjerregaard, fremsatte forslag om, at man skar det sjette byggeafsnit væk, således at der derefter kun skulle være 5.

På det tidspunkt stillede vi i den konservative folketingsgruppe sammen med fremskridtspartiet, venstre, kristeligt folkeparti og Danmarks retsforbund et ændringsforslag om, at der kun skulle være 4 afsnit, ud fra nogle af de grunde, som hr. Bertel Haarder netop har været inde på her, og fordi vi dengang ikke gik ind for de forskellige ting, som skulle ind i dette Panuminstitut.

Jeg kan beklage, at vi ikke dengang fik flertal, for så havde vi jo nu ikke stået i den situation, at nogle af os stadig ønsker, at det femte afsnit skal skæres væk.

Den konservative folketingsgruppe går altså ind for venstres forslag.

Halvgaard (FP):

Uanset om der åbenbart er visse uoverensstemmelser mellem forslagsstilleren og ministeren, kan fremskridtspartiet tilslutte sig det foreliggende forslag, efter de oplysninger vi har indhentet, idet vi anser det for uanstændigt, at der bruges 150-200 mill. kr., eller hvor meget det nu er, til et projekt, som der ikke er behov for. Vi ønsker ikke blot projektet udskudt, men også begravet for stedse, ligesom vi ønsker en stærk begrænsning af

den eksisterende universitetskapacitet, som jo slet ikke er i overensstemmelse med samfundets behov.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Da man i sin tid besluttede at udskyde Panuminstituttets 6. etape, var SF imod det, og det var vi, fordi det var på baggrund af en adgangsbegrænsning til sundhedsuddannelserne, og vi er fortsat imod en sådan adgangsbegrænsning.

For det første mener vi, at der er brug for mange flere læger, end der er til rådighed i dag. Lægerne har for mange arbejdstimer, og desuden mangler der mange læger, hvis der skal sættes mere på den forebyggende sektor, og det mener vi i høj grad der skal.

For det andet mener vi ikke, man kan lave en rimelig adgangsbegrænsning i et samfund, der i den grad mangler planlægning, som vores gør det.

Men et af Panuminstituttets formål er at samordne sundhedsuddannelserne, og det synes vi er en god idé. Vi mener, det er rigtigt at opfatte mennesker som hele mennesker, der bliver syge af mange forskellige grunde, men ofte på grund af det miljø, vi færdes i. Om det giver sig udslag i den ene eller den anden legemsdel, er for os ligegyldigt. Vi ønsker altså ikke, at mennesker skal opfattes som en stak tænder, et par arme og ben, en livmoder, eller hvad man nu kunne fremhæve. Derfor mener vi også, det er rimeligt, at de forskellige behandlere og forhåbentlig også forebyggere har en vis indsigt i hinandens områder, og at de opøves til et nært samarbejde.

Vi er ikke tilhængere af prestigebyggerier. Men vi mener, der her er tale om at opfylde nogle få af de nye krav, vi må stille til vores sundhedsuddannelser, så vi måske på længere sigt kan nå væk fra alt det lapperi, der udgør den altovervejende del af sundhedssektoren i dag, og frem til en mere forebyggende sundhedstjeneste, der kunne hjælpe os fra at blive syge.

Vi mener også, at Panuminstituttet kan aflaste andre institutioner, så det ikke bliver helt så store udgifter, som hr. Bertel Haarder her fremstiller.

Hr. Bertel Haarder har ved flere lejligheder sagt, at de institutioner, der skal flyttes ud til Panuminstituttet, ikke ønsker det. Jeg